

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Swarovski AG (Triesen, Liechtenstein).

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji R 0348/5008-1 Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 9 listopada 2008 r.;

— oddalenie odwołania;

— obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Daniel Swarovski Privat” dla towarów i usług z klas 3, 4, 8, 9, 15, 16, 18, 20, 21, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 39 i 44 (zgłoszenie nr 3 981 099)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Swarovski AG

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „DANIEL SWAROVSKI” dla towarów i usług z klas 16, 18, 21, 25 i 41 (wspólnotowy znak towarowy nr 3 895 133); słowny znak towarowy „Swarovski” dla towarów i usług z klas 2, 3, 6, 8, 9, 11, 16, 18, 19, 20, 21, 24, 25, 28, 34, 35 i 41 (wspólnotowy znak towarowy nr 3 895 091); słowny znak towarowy „Swarovski” dla usług z klasy 36 (słowny znak towarowy zarejestrowany w Austrii pod numerem 218 795); słowny znak towarowy „Swarovski” dla towarów z klas 11, 16, 21 i 34 (słowny znak towarowy zarejestrowany w Austrii pod numerem 96 389) i słowny znak towarowy „Swarovski” dla towarów z klas 8, 9, 11, 14, 18, 21, 25 i 26 (międzynarodowa rejestracja nr 528 189 wywołująca skutki we Włoszech)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje żadne prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, jako że brak jest wymaganego negatywnego wpływu na wcześniejszy znak towarowy, a do tego zakres ochrony wcześniejszego znaku towarowego został określony w sposób nieprawidłowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2009 r. – Alfatar Benelux przeciwko Radzie

(Sprawa T-57/09)

(2009/C 102/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alfatar Benelux (Ixelles, Belgia) (przedstawiciel: N. Keramidas, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady o odrzuceniu oferty skarżącej przedstawionej w przetargu UCA-218-07 na „Pomoc techniczną — help desk i obsługa na miejscu komputerów osobistych, drukarek i urządzeń dodatkowych w sekretariacie ogólnym Rady” ⁽¹⁾, o której powiadomiono skarżącą decyzją z dnia 1 grudnia 2008 r., oraz wszelkich dalszych decyzji Rady w tym o udzieleniu zamówienia wybranemu oferentowi,

— zasądzenie od Rady odszkodowania za szkody poniesione przez skarżącą w związku z postępowaniem przetargowym w wysokości 2 937 902 EUR lub części tej kwoty w dacie stwierdzenia nieważności powyższej decyzji,

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej o odrzuceniu jej oferty przedstawionej w przetargu UCA-218-07 na „Pomoc techniczną — help desk i obsługa na miejscu komputerów osobistych, drukarek i urządzeń dodatkowych w sekretariacie ogólnym Rady” oraz o udzieleniu zamówienia wybranemu oferentowi. Skarżąca żąda też zasądzenia odszkodowania za szkody wyrządzone w toku postępowania przetargowego.

Na poparcie swych żądań skarżąca przedstawia następujące cztery zarzuty.

Po pierwsze skarżąca podnosi, że pozwana dopuściła się szeregu rażących błędów w ocenie w zakresie braku certyfikacji wybranego oferenta, braku zatwierdzenia przez NATO bezpieczeństwa personelu wybranego oferenta, okoliczności że wybrany oferent nie dysponuje przedstawionym personelem, kwalifikacji personelu wybranego oferenta w porównaniu z personelem skarżącej, znajomości oznaczeń transferowych i oceny liczby personelu proponowanego przez oferentów.

Po drugie skarżąca podnosi, że pozwana nie dochowała zobowiązań w zakresie równego traktowania kandydatów i przejrzystości.

Po trzecie skarżąca podnosi, że ogłoszenie o przetargu zawierało szereg nieścisłości i nieprawidłowych informacji.

Wreszcie skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia swej decyzji.

(¹) Dz.U. 2008/S 91-122796

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2009 r. – Herhof przeciwko OHIM – Stabilator (stabilator)

(Sprawa T-60/09)

(2009/C 102/32)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (Solms, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Zinnecker i T. Bösling)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Stabilator sp. z o.o. (Gdynia, Polska)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawach połączonych R 483/2008-4 i R 705/2008-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Stabilator sp. z o.o.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „stabilator” dla towarów i usług z klas 19, 37 i 42 – zgłoszenie nr 4 068 961

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „STABILAT” dla towarów z klas 1, 7, 11, 20, 37, 40 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu i częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene zaskarżonej decyzji i częściowe oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹), ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd lub przynajmniej prawdopodobieństwo skojarzenia.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).